

**Prezidents
Henrijs B. Airings**

Pirmais padomnieks
Augstākajā Prezidijā

Dalīties evaņģēlijā — no sirds uz sirdi

Dievs liks ceļā Saviem sagatavotajiem kalpiem, kas grib dalīties evaņģēlijā, cilvēkus, kas ir gatavi pieņemt evaņģēliju. Ar jums pašiem tas tā ir noticis. Cik bieži tas notiek, ir atkarīgs no jūsu prāta un sirds sagatavotības.

Man ir draugs, kurš lūdz katru dienu, lai satiktu kādu, kas ir gatavs pieņemt evaņģēliju. Viņš sev līdzī nēsā Mormona Grāmatu. Vakarā pirms īsa ceļojuma viņš nolēma neņemt līdzi grāmatu, bet tā vietā paņemt informatīvu kartiņu. Bet, kad viņš bija gatavs doties ceļā, viņš saņēma garīgu iedvesmu: „Paņem sev līdzi Mormona Grāmatu.” Viņš ielika vienu grāmatu savā somā.

Kad sieviete, kuru viņš pazina, apsēdās viņam blakus ceļojuma laikā, viņš nodomāja: „Interesanti, vai tā ir viņa?” Sieviete brauca ar viņu kopā atkal atpakaļceļā. Viņš nodomāja: „Kā lai es viņu iepazīstinu ar evaņģēliju?”

Tā vietā viņa teica viņam: „Jūs maksājat desmito tiesu savai baznīcai, vai ne?” Viņš teica, ka maksājos gan. Viņa teica, ka viņai vajadzētu maksāt desmito tiesu savai baznīcai, bet viņa to nedara. Tad viņa jautāja: „Ko jūs man varat pastāstīt par Mormona Grāmatu?”

Viņš paskaidroja, ka grāmata ir Svētie Raksti, vēl viena liecība par Jēzu Kristu, ko iztulkoja pravietis Džozefs Smits. Viņa izskatījās ieinteresēta, un viņš sniedzās pēc grāmatas somā un teica: „Es jutu iedvesmu paņemt šo

grāmatu sev līdzi. Es domāju, ka tā ir domāta jums.”

Viņa sāka to lasīt. Kad viņi pašķīrās, viņa teica: „Mēs par to vēl parunāsim.”

Tas, ko mans draugs varēja nezināt, bet ko Dievs *zināja*, ir tas, ka viņa meklēja baznīcu. Dievs zināja, ka sieviete bija vērojusi manu draugu un brīnījusies, kāpēc viņa baznīca dara viņu tik laimīgu. Dievs zināja, ka viņa jautās par Mormona Grāmatu un ka viņa būs gatava, lai viņu mācītu misionāri. Viņa bija sagatavota. Tāpat sagatavots bija arī mans draugs. Jūs un es arī varam būt sagatavoti.

Sagatavošanās, kas mums ir nepieciešama, ir mūsu prāts un mūsu sirds. Sieviete bija dzirdējusi un atcerējās vārdus par Mormona Grāmatu, par Tā Kunga atjaunoto Baznīcu un par bausli — maksāt desmito tiesu Dievam. Un viņa juta patiesuma liecības aizsākumu savā sirdī.

Tas Kungs ir teicis, ka Viņš atklās patiesību mūsu prātā un sirdī ar Svēto Garu (skat. M&D 8:2). Lielākā daļa cilvēku, kurus jūs satiksiet, būs jau sagatavošanās aizsākumā. Viņi būs dzirdējuši vai lasījuši par Dievu un Viņa vārdu. Ja viņu sirds ir pietiekoši mikstināta, viņi ir jutuši, lai arī nelielu, tomēr apstiprinājumu patiesībai.

Sieviete bija sagatavota. Tāpat sagatavots bija arī mans draugs, Pēdējo dienu svētais, kurš bija studējis Mormona Grāmatu. Viņš bija sajutis liecību, ka tā ir patiesība, un viņš atpazīna Svētā Gara vadību, kad Tas pamudināja

viņu paņemt sev līdzī Morrisona Grāmatu. Viņš bija gatavs savā prātā un savā sirdī.

Dievs sagatavo cilvēkus pieņemt jūsu liecību par atjaunoto patiesību. Viņš prasa jūsu ticību un tad prasa jūs rīkoties, lai bezbailīgi dalītos tajā, kas ir kļuvis tik dārgs jums un tiem, kurus jūs mīlat.

Sagatavojieties dalīties evaņģēlijā, piepildot savu prātu katru dienu ar evaņģēlija patiesībām. Turot baušļus un godājot savas derības, jūs jutīsiet Gara liecību un lielāku Glābēja mīlestību pret jums un pret tiem, kurus jūs satiekat.

Ja jūs pildīsiet savu daļu, tad maz pamazām jūs pieredzēsiet to, ka satiekat cilvēkus, kas ir gatavi dzirdēt jūsu liecību par patiesību — sniegtu no sirds uz sirdi — no jūsu sirds uz viņu sirdi.

KĀ MĀCĪT NO ŠĪ VĒSTĪJUMA?

Apsveriet iespēju izlasīt vēstījumu kopā ar ģimeni un apspriest priekšpēdējo rindkopu, kurā Prezidents Airings apspriež veidus, kā stiprināt liecību. Apspriediet ar ģimeni to, cik svarīgi ir liecināt, daloties evaņģēlijā. Bērniem ģimenē varētu palīdzēt lomu spēle, kurā tiek izspēlēta situācija, kurā jādalās liecībā ar draugiem.

JAUNIEŠI

Zināt, ko teikt

Ja jūs jūtat, ka nezināt pietiekoši daudz par evaņģēliju, lai tajā dalītos ar citiem, rodiet mierinājumu šajos Svēto Rakstu solījumos:

„Paceliet savas balsis uz šiem ļaudīm; sakiet tās domas, ko Es likšu jūsu sirdīs, un jūs netiksiet apkaunoti cilvēku priekšā;

jo tas jums tiks dots tanī pašā stundā, jā, tanī pašā mirklī, kas jums jārunā” (M&D 100:5-6).

„Bet Aizstāvis, Svētais Gars, ko Tēvs sūtīs Manā Vārdā, Tas jums visu mācīs un atgādinās jums visu, ko Es jums esmu sacījis” (Jāņa 14:26).

Šie ir dziļi solījumi, bet, lai tos iegūtu, mums ir jāpilda sava daļa. Šajā vēstījumā Prezidents Airings mums mācīja: „Sagatavojieties dalīties evaņģēlijā, piepildot savu prātu katru dienu ar evaņģēlija patiesībām.” Ko jūs varat darīt, lai piepildītu savu prātu ar evaņģēlija patiesībām?

BĒRNI

Sagatavojieties dalīties

Prezidents Airings saka, ka svarīgs veids, kā sagatavoties dalīties evaņģēlijā, ir piepildīt mūsu prātu ar evaņģēlija patiesībām. Kas ir tas, ko jūs varētu darīt, lai sagatavotos dalīties evaņģēlijā?

© 2012 by Intellectual Reserve, Inc. Visas tiesības saglabātas. Iespiests Vācijā. Angļu val. teksta apstiprinājums: 6/11. Tulkojuma apstiprinājums: 6/11. *First Presidency Message, September 2012* tulkojums. Latvian 10369 153

Ticība, Ģimene, Palīdzība

Īpašās vajadzības un sniegtā kalpošana

Lūdziet un studējiet šo materiālu, piemērotā brīdī apspriediet to ar māsām, kuras apmeklējat. Uzdodiet jautājumus, kas palīdz jums stiprināt māsas, kuras apmeklējat, un padara Palīdzības biedrību par aktīvu jūsu dzīves sastāvdaļu.

„Citu vajadzības vienmēr ir klātesošas,” teica prezidents Tomass S. Monsons, „un katrs no mums var darīt kaut ko, lai palīdzētu kādam. . . . Ja mēs nekalpojam citiem tā, ka aizmirstam par pašu problēmām, tad mūsu dzīvei ir maz jēgas.”¹

Kā apmeklējošās māsas — mēs no visas sirds varam iepazīt un iemilēt katru māsu, kuru mēs apmeklējam. Kalpošana tiem, kurus mēs apmeklējam, dabiski izrietēs no mūsu mīlestības pret tiem (skat. Jāņa 13:34–35).

Kā mēs varam uzzināt par mūsu māsu garīgajām un laicīgajām vajadzības, lai varētu tām kalpot, kad tas tām ir nepieciešams? Kā apmeklējošām māsām — mums ir tiesības saņemt iedvesmu, kad mēs lūdzam par tiem, kurus mēs apmeklējam.

Svarīgi ir arī uzturēt regulārus sakarus ar mūsu māsām. Personīgi apmeklējumi, telefona zvani, uzmundrinājuma zīmītes, e-pasti, kopā būšana, patiess kompliments, sasveicināšanās baznīcā, palīdzība slimības un trūkuma brīžos un cita veida kalpošana — tas viss palīdz mums uzmanīt un stiprināt citai citu.²

Apmeklējošās māsas tiek lūgtas sniegt atskaiti par māsu labklājību, jebkādām īpašām vajadzībām un par kalpošanu, kas tām tika sniegta. Šāda veida atskaites un kalpošana mūsu māsām palīdz mums uzskatāmi parādīt, ka esam mācekles.³

No Svētajiem Rakstiem

Jāņa 10:14–16; 3. Nefijs 17:7, 9; Moronija 6:3–4

No mūsu vēstures

Kalpošana viena otrai vienmēr ir bijusi apmeklējuma mācības centrā. Aktīvi kalpojot, mēs izrādām laipnību un draudzību, kas sniedzas tālāk par ikmēneša apmeklējumiem. Mūsu rūpes ir tas, kam ir nozīme.

„Es vēlos vērsties pie māsām, lai tās pārstātu uztraukties par telefona zvani vai par ikceturkšņa vai ikmēneša apmeklējumiem,” teica Mērija Elena Smūta, Palīdzības biedrības 13. vispārējā prezidente. Viņa lūdza mūs: „Tā vietā koncentrējieties uz maigo dvēseļu atbalstīšanu.”⁴

Prezidents Spencers V. Kimbals (1895–1985) mācīja: „Ir ļoti svarīgi,

lai mēs kalpotu cits citam valstībā.” Tomēr viņš atzina, ka ne vienmēr kalpošanai ir jābūt lieliem darbiem. „Tik bieži mūsu kalpošanu veido vienkārši uzmundrinājumi vai . . . palīdzība ikdienišķos uzdevumos,” viņš teica, „bet cik brīnišķīgs var būt . . . mazu, bet mērķtiecīgu darbu iznākums!”⁵

ATSAUCES

1. Tomass S. Monsons, „What Have I Done for Someone Today?” *Liahona*, 2009. g. nov., 85. lpp.
2. Skat. *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 9.5.1.
3. Skat. *Handbook 2*, 9.5.4.
4. Mērija Elena Smūta, *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011. g.), 117. lpp.
5. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* (2006), 82. lpp.

Ko es varu darīt?

1. Vai es meklēju personīgu iedvesmu, lai zinātu, kā apmierināt katras māsas, kura man ir nozīmēta, lai es pārraudzītu viņu, garīgās un laicīgās vajadzības?
2. Kā māsas, kuras es pārraugu, zina, ka es rūpējos par viņām un viņu ģimenēm?

Lai iegūtu vairāk informācijas, apmeklējiet reliefsociety.lds.org.